

Rugăciunea isihastă

Rugăciunea isihastă numită și „Rugăciunea lui Iisus”, se bazează pe toate cele trei Persoane ale Sfintei Treimi. Sfântul Simeon Noul Teolog ne-a învățat că Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu este **ușa** mântuirii noastre, potrivit cuvintelor: *Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla* (Ioan 10, 9). Mântuitorul Iisus Hristos este ușa, iar Dumnezeu Tatăl este **casa**: *În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt* (Ioan 10, 9). Așa că, intrăm în casa lui Dumnezeu prin Mântuitorul Iisus Hristos și pentru a deschide ușa – Hristos, avem nevoie de **cheia** care este Duhul Sfânt (deoarece cunoaștem Adevărul, care este Hristos, prin lucrarea Duhului Sfânt). Tatăl a trimis pe Fiul în lume; Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu îl descoperă pe Tatăl; Sfântul Duh care porcede din Tatăl și este trimis prin Fiul, zămislește pe Hristos în inimile noastre.

Părintele Cleopa ne spune că rugăciunea *Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul* are trei părți, dintre care primele două sunt mărturisiri: cea dintâi, de credință, prin recunoașterea dumnezeirii lui Hristos; cea de a doua, a păcatelor, prin recunoașterea păcătoșeniei noastre. Din aceste două mărturisiri izvorăște, aproape firesc, rugăciunea propriu zisă (a treia parte), pentru mântuire: *miluiește-mă*.

Mărturisirea credinței în Hristos este legată de mărturisirea neputinței noastre de a fi mântuiți doar prin puterea noastră. Astfel, „Rugăciunea lui Iisus” exprimă și sintetizează, în câteva cuvinte, toată învățătura Bisericii Ortodoxe.

Teologul ortodox francez Olivier Clement, prezentând modul de rugăciune isihastă afirma: *Toată viața noastră este acest pelerinaj extraordinar către locul inimii noastre, către acest altar interior. Chemarea numelui lui Iisus combină chemările din Evanghelie ale vameșului și orbului într-o formulă care poate fi prescurtată, care poate fi întretăiată de tăceri, care poate fi uneori un strigăt de smerenie în stare pură, care poate deveni un fel de pecete a binecuvântării sau ca un cântec de dragoste. Atunci descoperim că avem mult mai mult timp pentru a ne ruga decât ne imaginăm: mergând pe stradă, urcând o scară, în timpul lucrului, în timpul unei întrevederi, putem să chemăm numele lui Iisus și să ne deschidem iubirii Lui. Și, puțin câte puțin, chemarea „se alipește” de respirație, deschide în noi o respirație mai profundă, suflarea noastră corespunde într-un fel cu Suflul lui Dumnezeu.*

Pocăința înseamnă părăsirea păcatului și perfecționarea continuă pentru a ajunge la fericirea veșnică. Prin rugăciunea isihastă avem un mijloc de a ne așeza pe calea mântuirii!

Ce este mai frumos de a fi și a vorbi cu însuși Domnul nostru?

Sfinții isihăști români

Anul 2022 este „Anul comemorativ al sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț” în Patriarhia Română. Fiindcă unul dintre cei trei sfinți comemorați este ucrainean de origine, dar a devenit reprezentant de seamă al isihasmului pe pământul românesc, și aici facem referire la **Sfântul Paisie de la Neamț**, îi trecem în revistă și pe ceilalți sfinți isihăști români: Cuviosul **Nicodim de la Tismana** (26 decembrie), Cuviosul **Daniil Sihastrul** (18 decembrie), Principele **Neagoe Basarab** (26 septembrie), Cuvioasa **Teodora de la Sihla** (7 august), Cuviosul **Vasile de la Poiana Mărului** (25 aprilie), Cuviosul **Gheorghe de la Cernica** (3 decembrie), Cuviosul **Iosif de la Vărtic** (16 august), Cuviosul **Calinic de la Cernica** (11 aprilie) Cuviosul **Ioan Iacob de la Neamț** (5 august) și Cuvioasa **Teofana Basarab** (28 octombrie), recent canonizată.

Perioada Triodului

Ca o formă de comemorare a vieții și a faptelor Mântuitorului Iisus Hristos, **Anul Bisericesc** poate fi împărțit în trei mari perioade, numite după cartea principală de slujbă folosită de cântăreții din strană în fiecare dintre aceste momente și anume:

- 1) Perioada Triodului (perioada prepascală);
- 2) Perioada Penticostarului (perioada pascală);
- 3) Perioada Octoihului (perioada postpascală).

Etimologic, termenul „triod” vine din limba greacă, de la „triodion”, format din cuvintele „tria” (trei) și „odi” (odă), și înseamnă cântare sau imn în trei ode sau strofe. Din punct de vedere practic, în viața liturgică, **Triodul** are două sensuri:

a) **Cartea de cult** în care sunt cuprinse textele și cântările din această perioadă liturgică. Numele cărții vine de la numărul celor trei cântări (de regulă) din canoanele Utreniei (slujba de dimineață), spre deosebire de cele cuprinse în cărțile Octoih sau Minei (opt sau nouă).

b) Așa cum am văzut, Triodul și este **una dintre cele trei mari perioade ale anului liturgic**, care ține de la Duminica Vameșului și a Fariseului (cu trei săptămâni înainte de începutul Postului Paștilor), până la Duminica Paștilor. După cum arată părintele Ene Braniște, primele trei săptămâni din această perioadă constituie un timp de pregătire duhovnicească în vederea începerii postului, iar restul de șapte săptămâni - adică însuși Postul Paștilor - este vremea de pregătire, prin pocăință, post și rugăciune, pentru a ne învrednici de marea sărbătoare a Învierii Domnului, precedată de amintirea Patimilor Celui ce S-a răstignit pentru noi.

Timpul liturgic al Triodului este încadrat de Duminica Vameșului și a Fariseului și a Fiului Risipitor, Duminica Înfricoșatei Judecăți (sau a lăsatului sec de carne) și Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (numită și a lăsatului sec de brânză), urmate de cele ale Postului Mare: Duminica Ortodoxiei, Duminica Sfântului Grigorie Palama, Duminica Sfintei Cruci, Duminica închinată Sfântului Ioan Scărarul, Duminica Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca și Duminica Floriilor, care deschide Săptămâna Dumnezeieștilor Pătimiri.

Perioada Triodului este un adevărat **ghid duhovnicesc** de înălțare a omului din păcat, oferindu-i acestuia pe tot parcursul Postului Mare povățuirea necesară pentru a ajunge la **bucuria Învierii**.

Sărbători: Sfinții Cuvioși Ioan Casian și Gherman din Dobrogea

Sfinții **Ioan Casian** și **Gherman** s-au născut din părinți străromâni în **Casimcea**, în nordul Dobrogei (Sciția Mică), în preajma anului 360. Din dragoste pentru Hristos s-au hotărât să îmbrățișeze viața monahală, intrând într-o mănăstire din Dobrogea la o vârstă tânără. Au mers mai apoi în Palestina, Egipt, Constantinopol, desăvârșindu-și chemarea. Sfântul Gherman a trecut în Împărăția dreptilor la Roma, cândva între anii 405-415. Pe la anul 415, Sfântul Ioan Casian, care primise deja harul preoției, s-a statornicit la Marsilia (Franța), unde a întemeiat două mănăstiri, una pentru călugări și alta pentru călugărițe. Aducând monahilor și întregii Biserici mult folos prin scrierile sale, în anul 435 trece la cele veșnice. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat pe 20 iunie 1992, cu **dată de prăznuire în ziua de 29 februarie** (în anii bisecți), sau **28 februarie**.

Semnele din calendar:

Abrevierile (V)

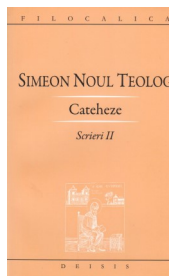
Ier. - Ierarh

Abrevierea “Ier.” indică în calendar episcopul, persoana care este investită în prima și cea mai înaltă treaptă a clerului slujitor în Biserica Ortodoxă. “Ierarh” este sinonim cu “episcop” și “arhiereu”.

Recomandări de suflet:

Sfântul Simeon Noul Teolog

Cateheze

Catehezele Sfântului Simeon sunt bogate în detalii personale, autentice, sincere, privitoare la viața interioară și experiența spirituală a autorului lor. **Ele constituie o veritabilă autobiografie mistică**, unică în felul ei, în literatura creștină bizantină.

Cea de a doua ediție a volumului a apărut la Editura Deisis, în 2003, și poate fi găsită în librăriile Doxologia.

